

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010214
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6217010214.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Marty Libovičovej a Ing. Anny Príbeliovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. júna 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný G. J. G. X. I. S. G., nar. XX. XX. XXXX T. S., trvale bytom S., R. XXX/XX, občan SR,

je vinný, že

1/

- dňa 16. 10. 2016 v presne nezistenom čase pred 24.00 h z presne nezisteného miesta a z doposiaľ nezisteného účastníckeho čísla, doposiaľ nestotožnený páchateľ telefonicky kontaktoval F. R. na jej účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX, kedy sa jej predstavil ako vnuk S. R. a uviedol, že mal dopravnú nehodu, pri ktorej bola zranená žena s dieťaťom a tiež, že sa s vodičom druhého vozidla dohodli, že keď mu zaplatí, tak skutok neoznámia na polícii a následne si na tento účel vypýtal od F. R. peniaze, na čo mu F. R. L. uviedla, že má len 300,- Eur a doposiaľ nestotožnený páchateľ jej oznámil, že vodič druhého vozidla si pre peniaze príde osobne na adresu jej trvalého bydliska, pričom dňa 17. 10. 2016 v presne nezistenom čase po 00.00 h G. J. prišiel pre rodinný dom F. R. v obci I. R. Č.. XX a F. R. mu odovzdala finančnú hotovosť vo výške 300,- Eur a takýmto konaním spôsobil F. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. R. Č.. XX, škodu vo výške 300,- Eur,

2/

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode s J. S. dňa 17. 10. 2016 v čase o 22:39:08 h z presne nezisteného miesta, z mobilného telefónneho čísla XXXX XXX XXX J. S. telefonicky kontaktoval J. E. na jej pevnú linku s telefónnym číslom XXX/XX XX XXX po tom, ako prijala hovor ju oslovil „Starká“, pričom J. N. E. si podľa hlasu myslela, že je to jej vnuk R. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. F. XX a povedal jej, že mal dopravnú nehodu, pri ktorej zranil dieťa a s rodičmi dieťaťa sa dohodol, že im dá peniaze, a preto požiadal J. E. o peniaze, kde menovaná mu do telefónu povedala, že má doma finančnú hotovosť vo výške 400,- Eur, na čo jej on povedal, že pre peniaze prídu rodičia zraneného dieťaťa, na základe čoho G. J. a J. X. sa stretli s J. E. a ona v domnení, že sú to rodičia zraneného dieťaťa s nimi išla k jej rodinnému domu na adrese jej trvalého pobytu, pričom G. J. a J. X. vošli automaticky za poškodenou do priestorov chodby jej rodinného domu so súpisným číslom XXX, a to v čase okolo 23.00 h, kde im poškodená odovzdala sumu 400,- Eur a následne sa vrátili späť k J. S., čím G. J. a J. X. spoločným konaním spolu s J. S. spôsobili J. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. F. Č.. XXX, okres D., škodu v celkovej výške 400,- Eur.

t e d a

1/

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - využitím neskúsenosti,

2/

- spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu a spoločným konaním neoprávne vnikli do obydlia iného a takýto čin spáchali na chránenej osobe,
č í m s p á c h a l

1/

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

2/

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.
- zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou F. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. R. XX, a to v akejkolvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej F. R., nar. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I.Á. R. XX.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu pobytu v administratívnych okresoch Rimavská Sobota, Zvolen, Detva, Krupina na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/131/2017-500 zo dňa 26. 07. 2017, právoplatný 26. 07. 2017, v časti voči obžalovanému (odsúdenému) G. J. výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podala dňa 06. 10. 2017 na obvineného G. J. obžalobu, ktorou ho viní, že skutkami vymedzenými v nej spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. g) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák..

Na hlavnom pojednávaní zotrvala na skutkovom vymedzení obžaloby a jej právnej kvalifikácii.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 03. 06. 2019 po doplnení dokazovania po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia súdu I. stupňa odvolacím súdom odkázala na svoju záverečnú reč z hlavného pojednávania z 20. 05. 2019. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v prejednávanej trestnej veci navrhla obžalovanému uložiť trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. s odkazom na rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/131/2017. Obžalovanému navrhla uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní 03. 06. 2019 sa priznal k spáchaniu skutku, ktorý spáchal v I. R. dňa 16. 10. 2016 na poškodenej F. R.. Uviedol, že spáchanie tohoto skutku úprimne ľutuje. Nechce, aby bolo ďalej vedené súdne konanie a mrzí ho to, čo sa stalo. Zo spáchania skutku voči poškodenej U. sa necíti byť vinným, tento skutok nespáchal. Takéto vyhlásenie učinil pod ťarchou dôkazov, najmä po tom, ako súd vypočul svedka J. S., aj keď na hlavnom pojednávaní 15. 01. 2018 učinil vyhlásenie o svojej nevine.

Obhajca v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní 03. 06. 2019 konštatoval, že nemožno preukázať, že by bol obžalovaný využil neskúsenosť poškodených. Z uvedeného dôvodu sa nestotožnil s kvalifikáciou konania podľa odseku 3 písmeno c) Tr. zák.. Je paradoxným, že ani jedna z poškodených neoznačila obžalovaného na 100 % za páchatel'a činu. Rekogničné úkony boli vykonávané s poškodenými oneskorene, na čo poukázal odvolací súd. Čo je ale podstatné, tento dôkaz je procesne nepoužiteľný, keďže nebola daná možnosť obidvom poškodeným vopred opísať osobu páchatel'a, ale policajti postupovali tak, že im ukazovali rôzne fotografie s otázkou, či je to táto osoba, alebo táto. Rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu by mal súd v skutku voči poškodenej U. obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodiť a v skutku voči poškodenej R. ho uznať vinným a uložiť mu trest odňatia slobody podmienený.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že skutok voči U. nespáchal. Dopustil sa len spáchania skutku voči poškodenej R., čo ale veľmi ľutuje.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. 12. 2018 sp. zn. 4To/100/2018 bol rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 04. 06. 2018 zrušený a vec mu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. V intenciách tohto rozhodnutia bude povinnosťou okresného súdu opätovne určiť termín hlavného pojednávania a zväziť opätovné vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne F. R. a následne všetky získané dôkazy zákonným spôsobom vyhodnotiť. Zvlášť krajský súd upriamil pozornosť okresného súdu na odsúdenie v inej trestnej veci Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/131/2017. Prejednávané skutky zo dňa 16. 10. 2016 a 30. 10. 2016 sú čiastkovými útokmi pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. a to vo vzťahu k čiastkovému útoku zo dňa 17. 10. 2016, ktorý bol posúdený ako prečin podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák. k § 221 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák. k § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák.. Preto ak okresný súd dôjde k záveru, že vina obžalovaného je spoľahlivo ustálená vykonanými dôkazmi a posudzované skutky tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, bude daný dôvod na postup podľa § 41 ods. 3 veta prvá Tr. zák., pričom takto uložený spoločný trest za pokračovací trestný nesmie byť miernejší než uložený rozsudkom vo veci 4T/131/2017.

Súd na hlavnom pojednávaní 28. 02. 2019 opätovne vypočul svedkyňu - poškodenú F. R.. Tá uviedla, že zotráva na svojej výpovedi, ktorú podala do zápisnice dňa 23. 04. 2018. V tú noc, keď sa stal skutok jej pred polnocou telefonoval mužský hlas na účastnícku telefonickú stanicu XXXXXXXXXX a oznámil jej, čo sa stalo. Jej vnuk mal haváriu, takže pokiaľ zaplatí peniaze, tak nebude prípad riešiť polícia. Táto osoba pýtala od nej vyššiu sumu, ale takú nemala, tak nakoniec sa uspokojila aj so sumou 300,- Eur. Po tomto telefonáte sa dostavil za ňou obžalovaný pre tých 300,- Eur. Dostavil sa zhruba za 45 minút od telefonického hovoru a že to bol on ho jednoznačne opoznáva. Videla ho do tváre, rozpoznala jeho chôdzu a počula hlas. Aj keď bola noc všimla si jeho obličaj dokonale, lebo vonku svietili pouličné lampy. Náhradu škody v adhéznom konaní si neuplatňuje.

Na návrh obhajoby bol na hlavnom pojednávaní 20. 05. 2019 vypočutý svedok J. S.. V trestnej veci vedenej pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/131/2017 bolo trestné konanie voči jeho osobe vylúčené na samostatné konanie. Keďže bol na územie SR deportovaný na základe vydaného Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresným súdom Banská Bystrica v trestnej veci 5T/21/2019, uplatnil

si zásadu špeciality vo vzťahu ku konaniu 4T/131/2017. Z uvedeného dôvodu sa ku konaniu pred zvolenským súdom vyjadrovať nebude. Zo skutkami, pre ktoré bola podaná na obžalovaného G. J. obžaloba nemá nič spoločné. Obžalovaného J. pozná, keďže v minulosti bývali v S. a zvykli sa občas stretávať. On sa od júna 2016 zdržiaval v Maďarsku, kde aj pracoval. J. X. vnímal ako priateľku obžalovaného J.. Nikdy nepoužíval telefónne číslo XXXXXXXXXX. Keď malo dôjsť k spáchaniu skutkov, ktoré sú predmetom tejto obžaloby už býval a pracoval v Maďarsku. S obžalovaným J. nemal a nemá vytvorený hnevlivý vzťah.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti, podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Prokurátorka podala na obvineného G. J. obžalobu pre spáchanie dvoch skutkov zo dňa 16. 10. 2016 a 30. 10. 2016, ktoré právne kvalifikovala ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.. Trestné stíhanie vo veci voči poškodenej U. začalo dňa 05. 11. 2016 a voči poškodenej R. 17. 10. 2016. Vznesené obvinenie vo veci poškodenej U. bolo obvinenému 17. 07. 2017 a voči poškodenej R. 05. 06. 2017.

V prejednávanej trestnej veci nedošlo k vzneseniu obvinenia v období medzi 16. 10. 2016 a 30. 10. 2016, preto takéto konanie v prípade preukázania viny je nutné považovať za pokračovací trestný čin. Z pripojenej trestnej veci Okresného súdu Zvolen 4T/131/2017 sa ale potvrdzuje, že dňa 17. 10. 2016 obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý bol právoplatne odsúdený. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu a nepochybne takýto skutok bol spáchaný dňa 30. 10. 2016, pričom za skutok zo dňa 17. 10. 2016 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, je daný dôvod na postup pre ukladanie spoločného trestu, keď súd zruší v rozsudku už právoplatnom skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a celý výrok o treste. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Týmto sa súd v danej veci spravoval a takto rozhodol.

Obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku zo dňa 16. 10. 2016, avšak poprel spáchanie skutku z 30. 10. 2016. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonávaného kontradiktórnym spôsobom mala obžalovaného zo spáchania skutku zo dňa 30. 10. 2016 usvedčovať najmä rekognícia, ktorej sa obžalovaný podrobil 04. 04. 2017, teda ešte pred vznesením obvinenia. Rekognícia bola so svedkyňou U. vykonaná tak, že jej bolo predložených 6 fotografií tváre, po prehliadnutí ktorých mala svedkyňa opísať, či sa na nich nachádza osoba, ktorej dňa 30. 10. 2016 odovzdala požadované finančné prostriedky. Svedkyňa na výzvu vyšetrovateľa v dvoch sériách predložených fotografií zhodne označila obžalovaného s dodatkom, že v osobe páchatel'a si je istá na 80 %. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní 15. 01. 2018 neopoznala v obžalovanom osobu, ktorej mala odovzdať peniaze. Tak pri prvom, ako aj pri druhom odovzdávaní peňazí osobu detailne nevidela, preto nemôže popísať jej podobizeň. Podľa nej určite tou osobou nebol obžalovaný, keďže osoba, ktorej odovzdávala peniaze bola mohutnej postavy a mala veľké ruky. V tomto smere obhajoba navrhla vypočúť ako osobu podozrivú z tohto skutku J. S.. Iné dôkazy svedčiace proti obžalovanému vo vzťahu k skutku spáchaného 30. 10. 2016 produkované neboli. Aj samotná poškodená U. uviedla, že nechce mať s týmto prípadom nič spoločné a náhradu škody si neuplatňuje.

V podstate iná dôkazná situácia vznikla voči skutku, ktorý bol spáchaný 16. 10. 2016 na poškodenej R.. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní 03. 06. 2019 k spáchaniu tohto skutku priznal. Toto jeho

priznanie podporuje aj jednoznačná usvedčovacia výpoveď poškodenej, ktorá pri vypočutí v obidvoch prípadoch bez akýchkoľvek pochybností označila obžalovaného ako páchatel'a trestného činu a teda osobu, ktorej odovzdávala peniaze. Aj pri tomto skutku nebol dodržaný zákonný postup v spojení s výkonom rekogničného úkonu a to v tom, že nebolo dané poškodenej najprv opísať osobu páchatel'a, ale orgány činné v trestnom konaní ju navádzali ukazovaním fotografií na možného páchatel'a, aký dôkaz sa javí nepoužiteľným, nakoľko nebol vykonaný zákonným spôsobom, ale došlo k priznaniu obžalovaného k spáchaniu skutku, z čoho súd vychádzal.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. kto na škodu cudzieho majetku seba, alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523194'&ucin-k-dni='30.12.9999'> voči chránenej osobe.

Základná skutková podstata trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. má dve formy protiprávneho konania, ktoré vyjadrujú konanie ako znak objektívnej stránky trestného činu podvodu a ktoré zároveň trestný čin podvodu odlišujú od iných trestných činov. Konaním pri trestnom čine podvodu je jednak uvedenie iného do omylu, alebo využitie omylu iného. Z hľadiska naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje vždy úmyselné zavinenie a to buď vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu.

Súd v rámci dokazovania na hlavných pojednaniach počas celého trestného procesu vykonal aj dôkaz a to výsluch svedkyne J. X. na hlavnom pojednaní 12. 03. 2018. Práve táto svedkyňa uviedla, že na spáchanie skutku dňa 17. 10. 2016 na poškodenej J. E. sa viezla v aute spolu s obžalovaným a vodičom, ktorým bol akýsi J.. Je vysoko pravdepodobným, že práve týmto vodičom bol J. S.Š., avšak tento v prejednávanej trestnej veci vzhľadom k uplatneniu zásady špeciality sa odmietol k tomu vyjadriť.

Okrem samotného priznania obžalovaného k spáchaniu skutku zo dňa 16. 10. 2016 ho usvedčujú v reťazci ďalšie dôkazy ako používanie mobilného aparátu patriaceho svedkyňi X. spôsobom, že do neho vkladal inú telefónnu kartu, častá zámena účastníckych telefónnych čísel a SIM kariet k nim, výsledky snímania dosažitelnosti príjmového signálu stanicami telefónnych operátorov, zinscenovanie rovnakej legendy pri páchaní trestnej činnosti a časový sled medzi telefonujúcim poškodenej a dobou príchodu pre peniaze. Je nespochybnené, že obžalovaný trestnú činnosť nepáchal sám, čo je dôvod priznania kvalifikačného znaku, že sa dopustil trestnej činnosti v spolupáchateľstve. Tomuto zodpovedá aj výpoveď poškodenej R., ktorá uviedla, že medzi časom hovoru a príchodom pre peniaze uplynula doba cca 45 minút, čo nezodpovedala času prekonania vzdialenosti na trase medzi M. a I. R..

Keďže dokazovaním na hlavnom pojednaní sa nepodarilo preukázať obžalovanému spáchanie skutku zo dňa 30. 10. 2016, pričom pri preukázaní viny by sa jednalo o naplnenie znakov pokračovacieho trestného činu vo vzťahu ku skutku zo dňa 16. 10. 2016, nevznikol procesný titul pre oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por., ale sa súd s týmto skutkom vysporiadal tak, že ho z prejednávanej trestnej veci vypustil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd uznal obžalovaného vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. V otázke trestu, jeho druhu a výmery súd dospel k tomu záveru, že pre zabezpečenie tak individuálnej ako aj generálnej prevencie bude postačovať mu uložiť trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody za uloženia mu probačného dohľadu s viacerými obmedzeniami a povinnosťami. Za aplikácie ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., keď sa dopustil spáchania skutku zo dňa 16.10.2016 skôr ako bol vo veci 4T/131/2017 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ho preto odsúdil za trestný čin prísnejšie trestný, ktorým je trestný čin porušovania domovej slobody a za použitia jednej poľahčujúcej a jednej priťažujúcej okolnosti postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere (3)troch rokov. Obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku z obžaloby, čo sa premietlo k aplikácii jednej poľahčujúcej okolnosti pri ukladaní trestu (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a bolo prihliadnuté aj na jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Tr. zák., t. j. spáchal viac trestných činov). Podľa odpisu registra trestov bol v doterajšom živote celkom päťkrát súdne trestaný, z toho jedenkrát cudzozemským súdom. Ostatný krát bol odsúdený Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/131/2017. Čo sa týka štruktúry páchanej trestnej činnosti, tak sa dopustil v jednom prípade majetkovej trestnej činnosti, v dvoch prípadoch marenia výkonu úradného rozhodnutia a v jednom prípade podvodného konania. Cudzozemským súdom bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť. Zo stavu týchto odsúdení sa potvrdzuje, že v konaní pred Okresným súdom Lučenec 2T/279/2009 sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený; v konaní pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 0T/40/2013 došlo k zahladeniu odsúdenia a hľadá sa neho, ako keby nebol odsúdený a v treťom konaní pred týmto súdom pod sp. zn. 0T/57/2013 vykonal trest 15. 11. 2013, teda bol povinný minimálne v lehote troch rokov od vykonania tohoto trestu, t. j. k 15. 11. 2016 viesť riadny život. Neexistovali dôkazy, ktoré by vyvracali vedenie riadneho života odsúdeným, čo znamená, že v prípade, že by o zahladenie bol požiadal, došlo by k zahladeniu odsúdenia súdnym rozhodnutím týmto dňom. Súd preto na toto odsúdenie neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť z uvádzaného dôvodu.

Súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil obžalovanému výkon trestu odňatia slobody a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. na maximálnu výšku 5 rokov. V rámci ukladaných obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. f), e), g), j) Tr. zák. zakázal obžalovanému kontaktovať sa s poškodenou F. R., uložil mu povinnosť osobne sa jej ospravedlniť, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe, ale preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Všetky tieto obmedzenia a povinnosti vyžaduje prevýchova odsúdeného.

Keďže sa dopustil trestnej činnosti na staršej osobe a v inom okrese, aký je administratívnym jeho trvalému pobytu, bol mu podľa § 62 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu pobytu v administratívnych okresoch Rimavská Sobota, Zvolen, Detva, Krupina na dobu 4 rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).